

følgende antal pakninger: 4 TiT, 2 Dansoll og Tæt samt på 1 Fabsil og Paranol.

Tømningen – selv om den foregik i det fri – fremkaldte utilpashed, kvalme, hovedpine og ondt i øjnene hos forsøgsassistenterne.

2.5 Tørstof

5-10 g af de midler, som indeholder silicone, 2-5 g af dyppemidlerne og ca. 50 g af den eddikesure lerjord udsprøjtes/hældes i et bægglas, vejes, inddampes og tørres ved ca. 105° C til konstant vægt.

3. Praktisk prøve

Der blev af hvert middel – undtagen TiT – anvendt 3 dåser/flasker. Med hver pakning blev imprægneret 1 stk. nylon, 1 stk. polyester/bomuld og 1 stk. bomuld, i alt ca. 350 g stof. TiT er i så små dåser, at flere måtte tages i brug. Af dyppemidlerne blev fremstillet et bad til imprægnering af 500 g tøj. Forbrug pr. m², se tabel 3.

Med hensyn til spraymidlerne samt de to dåsemidler, der blev påført med en blomstersprøjte, blev mængden fordelt efter bedste skøn. Nylonstoffet blev helt gennemvædet, polyester/bomuldsstoffet så fugtigt eller vådt ud, ligeså bomuldsstoffet. TiT var meget vanskeligt at fordele, da opløsningsmidlet fordampede meget hurtigt, og stoffet derved så tørt ud. Forbruget varierede meget for de forskellige tøjtyper. Forbruget er differensen mellem dåsens vægt før og efter imprægnering af hvert enkelt tøjstykke. Gennemsnitsforbruget for hver tøjtype ses i tabel 3.

Usikkerheden er ca. $\pm 1/3$ af de anførte tal. Tilsvarende usikkerhed går igen på de anførte m²-priser.

Alle stofprøver blev efter imprægnering »hænetørret«. Efter konditionering blev de bedømt for evt. farveændring efter gråskala 1-5, hvor 5 er bedst, se tabel 4. De stofprøver, der var imprægneret med dyppemidler blev strøget og bedømt igen. Et af dyppemidlerne – Miller's – gav skjolder og hvide pletter på nylon, men efter strygning var de mindre fremtrædende. Fabsil (dåse) gav skjolder på nylon og bomuld.

Vandgennemtrængelighed blev målt på 3 prøver fra hvert prøvestykke – 9 prøver i alt for hver stoftype. Uimprægnerede prøver blev også målt. Den anvendte nylon gav med alle midler dårlige resultater – årsag: for tynd en kvalitet, men de kraftigere kvaliteter, der er i handelen, er i forvejen imprægnerede og kunne derfor ikke anvendes til disse forsøg. Im-

Tabel 4: Farveændring.

Middel	Nylon	Poly./ bomuld	Bomuld
Dansoll	4	3-4	3
Fabsil	4-5	4	4
Paranol 402	4	4	3
TiT	3-4	3-4	3-4
TÆT	4	4	3-4
Fabsil	4-5	4	3
TÆT	3-4	3-4	3-4
Matas	5	4	3-4(4-5)
Miller's	4-5(5)	3(3-4)	2 (4-5)
Paranat 401	4-5(5)	4	3-4(4-5)
Eddikesur lerjord	4-5	4-5	3 (4-5)
Impr. på renseri	5	3	3
Impr. på renseri	4	3-4	4

NB.: Tallene i parentes angiver farveændring efter strygning.

prægnering af polyester/bomuld var med Paranol 402 og TiT dårlig, de øvrige gav en god eller acceptabel imprægnering.

På bomuld gav alle midler i gennemsnit en god eller acceptabel imprægnering. Men enkeltresultaterne viste stor spredning, se laveste og højeste tal i tabel 3.

Prøverne fra 2 prøvestykker af hver stoftype blev vasket én gang og atter målt. De prøver, der efter 1 gang vask stadig havde en vis vandskyende evne, blev vasket yderligere 4 gange og målt.

Efter 1 gang vask var Dansoll imprægneringen stadig effektiv, medens imprægneringen var mere eller mindre væk for de øvrige midler.

Efter 5 gange vask er imprægneringseffekten næsten helt væk.

Et imprægneret stykke af hver stoftype og fra hvert middel blev rensat på renseri. Rensningen fjernede praktisk talt hele imprægneringen, se tabel 3.

På to forskellige renserier blev imprægneret et stykke af hver stoftype (begge anvendte et middel baseret på paraffin). Fra det ene renseri var imprægneringen særdeles dårlig på alle stoftyper, men fra det andet var bomuld og bomuld/polyester god. Den nylon, der blev anvendt i undersøgelsen, kunne renserierne heller ikke imprægnerer med godt resultat.

Nylon imprægneret på et af renserierne var meget skjoldet.